

ELISABETH : Wachters ! Egerton ! Arresteer haar !

(Egerton komt binnen in het gezelschap van twee wachters. Damejeanne wordt vastgegrepen.)

MARTA : Elisabeth hou op ! Ben je gek geworden ? Die vrouw heeft jou daarnet nog het leven gered en jij behandelt haar zo !

ELISABETH : Je hebt gelijk, neem me niet kwalijk. Damejeanne, ik ben helemaal overstuur.

DAMEJEANNE : Ik versta dat, dat is normaal, als een koningin begint door te slaan van de schrik dan volstaat het dat ze haar afreageert op het personeel, efkes de meid aan de vleeshaak ophangen en gedaan. Dat is normaal, dat is natuurlijk. Zo natuurlijk dat ik er mijn natuurlijke behoefte moet van doen !

ELISABETH : Vertel eens op, Egerton ... hoe komt het dat er op dit uur nog altijd geen parlementaire delegatie naar Robert van Essex is vertrokken ?

EGERTON : Vreselijke tegenvaller, majesteit. Essex en de zijnen hebben jammer genoeg de afspraken niet gerespekteerd. Zij hebben de Lords aangevallen toen die het kasteel binnentrokken en ze houden ze daar gegijzeld.

ELISABETH : Maar die Essex is gek ! Ik stuur de Lords naar hem toe om een kompromis voor te stellen en hem daarna hier naartoe te brengen en hij houdt de Lords als gijzelaars ?

EGERTON : Ja, zo is het gegaan majesteit, jammer genoeg.

ELISABETH : En wanneer is dat gebeurd ?

EGERTON : Gisteren tegen de avond.

ELISABETH : Gisteravond, maar wacht eens even, een paar uur geleden kwam jij mij vertellen dat de zaak uitgesteld was, dat de ontmoeting nog niet helemaal geregeld was !

EGERTON : Om u niet nodeloos ongerust te maken, majesteit. Ik hoopte alles vandaag te kunnen oplossen.

ELISABETH : Och wat ben jij toch bezorgd om mij, Egerton. Ontroerend is het, en zijn er doden gevallen bij die aanslag ?

EGERTON : Jawel mevrouw, de hele escorte is gesneuveld.

ELISABETH : De hele escorte, allemaal dood ? En de Lords ?

EGERTON : Allemaal ongedeerd.

ELISABETH : Ben je zeker ?

EGERTON : Heel zeker, de brieven die zij ons hebben laten bezorgen zijn eigenhandig door hen getekend.

ELISABETH : Wat voor brieven ?

EGERTON : *(Damejeanne komt weer binnen.)* De brieven die zij zelf hebben geschreven en waarin zij ons vragen om de vierentwintig gevangenen vrij te laten, in ruil daarvoor zouden zij dan zelf ook vrijgelaten worden.

ELISABETH : Vierentwintig gevangenen, ik wist daar niets van.

EGERTON : Mevrouw, we hebben ze ingerekend na het gewapend treffen van gisteravond.

ELISABETH : Wat voor gewapend treffen ? Ik word er verdomd helemaal onnozel van ! We overlopen alles nog eens klaar en duidelijk. Dus, ik geef bevel om de Lords naar Essex te sturen. Een paar uur later volgt er een gewapend treffen. Jullie nemen 24 rebellen gevangen. Maar zodra die Lords bij Essex aankomen, wordt die natuurlijk razend en geeft bevel de hele escorte in de pan te hakken. Juist of niet ?

EGERTON : Juist !

ELISABETH : En waarom vier Lords ? Ik had bevolen er twee te sturen.

EGERTON : Sir Cecil dacht dat de delegatie meer prestige en overtuigingskracht zou hebben als ook de voorzitter van de hoge kamer en de minister van justitie er zich zouden bij aansluiten.

DAMEJEANNE : We zien de zaken ineens in 't groot niewaar ?

ELISABETH : Maar perfect ! Doe maar, beslis maar, stel maar uit, de koningin zal het wel rieken, want ze heeft toch niets anders dan hallucinaties, die zottin. Het waren hallucinaties vannacht, die schoten en dat geschreeuw ! Iedereen was het erover eens, te beginnen bij mijn gouvernante, en jij ook Damejeanne.

DAMEJEANNE : Ja, het is waar. Ik heb schoten gehoord, maar hij heeft me dat gezegd.

EGERTON : Inderdaad mevrouw, ik heb bevolen alles te verzwijgen om u niet nodeloos te verontrusten.

DAMEJEANNE : Hij heeft het bevolen.

EGERTON : Maar niemand kon voorzien dat het zo zou aflopen.

DAMEJEANNE : Hij heeft het bevolen. Zal ik de wachters roepen ? Om hem op te trekken aan de vleeshaak ?

ELISABETH : Dat kon je niet voorzien, en Bacon en Sir Cecil konden dat ook niet voorzien ? Het is toch zonneklaar. Jullie hebben zelf die valstrik opgezet om Robert erin te luizen.

DAMEJEANNE : Wat een bandiet !

EGERTON : Maar waar bemoei jij je mee ! Wil je wel eens je mond houden !

ELISABETH : Waarom zou ze haar mond houden ? Jullie zijn toch altijd bezig met dat demagogisch fabeltje dat jullie naar de stem van het volk luisteren. Nu het volk eens iets zegt, is het meteen van mond houden. Nee jongen, laat haar spreken.

DAMEJEANNE : Ik spreek, ik meet en straks word ik begraven.

ELISABETH : Maar natuurlijk, jullie willen ongehinderd kunnen konkelfoezen, alles op jullie eigen manier bedisselen. Maar waarom nemen jullie mij meteen ook mijn kroon niet af, waarom geven jullie mij niet doodsimpel een schop in mijn gat ?